

ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde opmærksom paa, at paa dette Tidspunkt var det ikke godtgjort endnu, at der var Arbejdsløsheds-kasser, som nødvendigvis maatte have et ekstraordinært Statstilskud, saaledes som det forudsattes under Behandlingen i Folketinget. Jeg maa derfor gøre opmærksom paa, at denne Lov skulde jo ogsaa gælde udover det nuværende Tidspunkt, saaledes som den forelaa vedtaget af Folketinget, og at den Bestemmelse, der stod i det her af Folketinget vedtagne Lovforslag, ikke havde kunnet skade paa noget Punkt, saafremt det viste sig, at Kasserne ikke fik Brug for Statstilskud, idet det udtrykkeligt i Lovforslaget var gjort til en Betingelse for, at Socialministeren kunde yde Statstilskud til en Kasse, at den paagældende Kasse dokumenterede, at den havde maattet opbruge opsparede Reserver i et saadant Omfang, at dens Økonomi derved udsattes for Fare. Altsaa, blev der ikke Brug derfor, var det godt, og blev der Brug derfor, var Tilladelsen givet, naar den fornødne Dokumentation kunde finde Sted.

Dernæst vil jeg til det ærede Medlem Hr. Kragh, der fremsatte den Bemærkning her i Dag, at hvad der nu var opnaaet i Landstinget gennem dette Lovforslag, kunde ogsaa have været opnaaet paa et langt tidligere Tidspunkt her i Folketinget, sige, at det kender jeg ikke noget til... (Kragh: Det gør jeg)... det kender jeg ikke noget til fra de Forhandlinger, der fandt Sted i Folketingsudvalget, og jeg kan tilføje, at det ærede Medlem Hr. Kragh har jo været saa forsynlig i den Betænkning, der blev afgivet her i Folketinget i Februar Maaned, selv at meddele det, idet han deri udtaler, at „hverken de tilstedeværende økonomiske Forhold i Stat og Kommune eller de paa nærværende Tidspunkt forhaabentlig forbedrede Muligheder for Erhvervs livet gør en Udvidelse af Arbejdsløshedslovgivningen tilraadelig“. Altsaa, det ærede Medlem mødte her i Tinget i Midten af Februar Maaned og erklærede, at han kunde ikke tilraade en Udvidelse af Arbejdsløshedslovgivningen. I de 1½ Maaned, der er gaaet siden, er det ærede Medlem dog kommet saa vidt, at han i Dag kan tilraade Tinget at gaa til en saadan Udvidelse.

Socialministeren (Borgbjerg): I Tilslutning til, hvad den ærede sidste Taler (Dahlgaard) nu udtalte, maa ogsaa jeg svare det ærede Medlem Hr. Kragh, at

hans Fremstilling, som han mente han fremsatte for at give et korrekt Billede af, hvad der var sket, for at sætte alting paa rette Plads, efter min Mening ikke er fuldt ud historisk rigtig. Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at den Gang mit Forslag var til Behandling i dette høje Ting, kunde man ikke fra hans Side faa os i Tale, den Gang var der ingen Lydhørhed hos os. Jeg har i det andet høje Ting fremsat min Opfattelse af Sagen, som er den, at jeg tror, det er en Fejl, at Oppositionspartierne, der er i Mindretal i dette Ting, men i Flertal i det andet Ting, paa flere Omraader har vænnet sig til at stille sig rent negativt her i Salen, saaledes at de positive Forhandlinger først kan begynde i det andet Ting. Det var Tilfældet med Arbejdsloven, som vi forhandlede om i Oktober og November, og det har været Tilfældet med disse Lovforslag om Arbejdsløsheden. Her stillede det konservative Folkeparti og Venstre sig fuldkommen negativt, de stillede intet positivt Forslag op og endte med at stemme imod. De stemte imod Arbejdsloven, de stemte imod det Forslag, som Folketinget sendte til det andet høje Ting. Det tror jeg er en taktisk og politisk Fejl. Jeg ved ikke, hvad Aarsagen dertil er, om man vil overlade det andet Ting Arbejdet og Æren og derved ligesom styrke dets Anseelse, eller hvad nu Grunden kan være, men vitterligt er det, at de to ærede Partiers Holdning her i Tinget var rent negativ, det var os, der ikke kunde faa dem i Tale.

Det ærede Medlem Hr. Kragh protesterede nede fra sin Plads med et højt Nej mod det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Tale, men det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har allerede ud fra Betænkningen paavist, at det ærede Medlem Hr. Kragh den Gang ikke vilde gaa med til nogen som helst Udvidelse af Arbejdsløshedslovgivningen i den nuværende Situation. Det ærede Medlem og maaske andre af hans Partifæller tænkte sig vistnok den Gang Muligheden af at komme disse ulykkeligt stillede Medborgere, der har opbrugt al Hjælp, til Hjælp gennem Hjelpekasselovgivningen. Jeg har ogsaa ført Samtaler med Medlemmer af det ærede Medlems Parti, ogsaa med det ærede Medlem selv, om den Vej, Hjelpekassevejen, skulde vise sig mulig, men det viste sig, at heller ikke den Vej kunde vi komme. Jeg vilde selvfølgelig i høj Grad foretrække Arbejdsløshedslovsvejen, men som den Opportunist, jeg er, sagde jeg, at kunde man ikke komme den Vej, var